ISOVER
SAINT-GOBAIN

Paměti pamětníků

ČASTOLOVICE 1966–2026
60 LET
VÝROBY STAVEBNÍCH IZOLACÍ

SAINT-GOBAIN

Jiří HOFMAN

* srpen 1949

41 let v závodě

Jaké byly vaše pracovní začátky?

Po vojně jsem začal pracovat v automobilce. Potom jsem ale sháněl byt a nastoupil jsem sem kvůli němu. Dům, který pro své zaměstnance stavěla firma Stavební izolace Praha, pod kterou spadal závod v Častolovicích, se zrovna budoval, já jsem se dostal do pořadníku a přidělili mi byt 2 + 1.

Mohu vám ale říct, že když jsem přišel první den do práce, tak po dvou hodinách, kdy jsem si prošel kotelnu, jsem řekl, že tady být nechci. Řekl jsem: „Nevidím tu žádnou vodu v kotli, já tu nebudu. Dej mi razítko, jdu zpátky do automobilky.“ Nebýt tu vedoucí Jirka Novák, tak bych odešel. Ukecal mě, že to tu bude vypadat jinak, až se kotelna rozjede.

V době odstávky tu byl všude nepořádek. Výkaly od ptáků na schodech. V automobilce bylo něco podobného, ale tam jsem měl vyšší plat s příplatky.

Pan Hofman – foceno na údržbě v místech dnešní jídelny

Ve kterém roce jste nastoupil k nám do závodu a jak na tu dobu vzpomínáte?

Nastupoval jsem v září roku 1970. Nejprve do kotelny, udělal jsem si topičské zkoušky a potom ještě šestou třídu zámečnickou. Jsem tedy vyučený strojní zámečník. Pár let jsem topil sám, pak jsem měl tzv. zauhlovače. Byl to topič, který byl v podmínce kvůli pití alkoholu. Následně mě vedoucí údržby pan Gale vytáhnul do údržby a zauhlovač šel topit. Dostal ale mrtvici, a tak jsem za něj k jaru opět dotápěl. Topilo se uhlím na 4tunových kamnech Duklách. Ta bývala v místech nynější elektro dílny.

Když se rozjížděla kotelna, začínalo se topit v 6 večer a až v 10 ráno jsme šli domů. Druhý den nastoupila další směna a my jsme dospávali.

Plynová kotelna se stavěla později. Na plynová kamna jsem měl také zkoušky, spolu se dvěma kolegy, a v případě potřeby jsme tam zaskakovali.

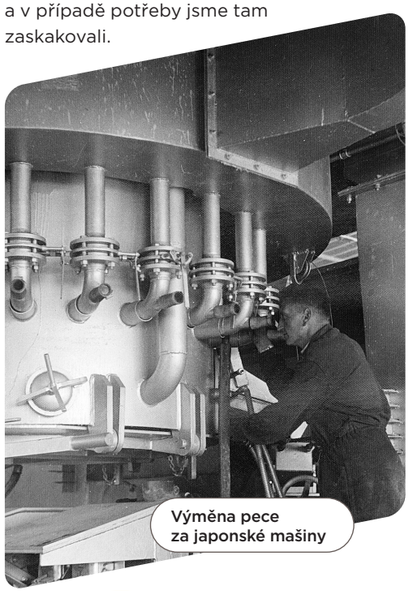

Výměna pece za japonské mašiny

Jakými pozicemi jste si ještě prošel?

Když se předělávala linka, dostal jsem se i na údržbu japonských mašin.

Pak přišli Francouzi, mysleli si, že jsme spadli ze stromu, ale ještě se učili oni od nás. Třeba i Philippe Morin se u nás učil.

Po rekonstrukci ČA1 po roce 2000 jsem byl v Polsku, kde jsme s Honzou Karáskem dávali do provozu japonské mašiny. Na nich se vyrábělo i v Častolovicích a když se linka předělávala, mašiny se vyměnily. Podle japonských mašin dali technici dohromady českou mašinu.

U její stavby byl například pan Bělka, Zika a další vedoucí pracovníci. Tato mašina tu potom běhala. Měla hranatou kapotáž. Francouzi si vzali naše výkresy, upravili je a poslali jejich stroj k nám na zkoušení. Ta jejich mašina ale nefungovala a tak tu stále zůstala ta naše. Postupně ale chyby vychytali a jejich mašiny se začaly také používat.

Pak jsem dělal v Častolovicích na zkušebnách rozvlákňovacích strojů až do důchodu. Zaučoval jsem Miloše Vošlajera, který nyní dělá to, co já dělával dřív.

Do penze jsem nastoupil o dva roky později, v roce 2011.

Rozlučka s panem Pinkasem při příležitosti jeho odchodu do důchodu konaná ve skladu železa za truhlárnou (nynější osobní vrátnice).

Pracoval u nás i někdo další z vaší rodiny?

Ano, býval tu syn a nyní tady pracuje můj vnuk.

Pamatujete si na něco, co se tenkrát dělo a v dnešní době už by to neprošlo?

Když jsme dělali opravu tvrdicí komory, zavolali mě na havárku. Praskly řetězy. Vyvětral se kouř, vložila se podestýlka, aby se tam dalo vlézt a zkontrolovat, jak to vypadá. Vpředu to bylo ale ještě horké. Chvíli potom, co jsem provedl kontrolu a odešel, tak to v místě, které bylo pode mnou, všechno chytlo.

Jsem si jist, že přilby se do výroby nosí od mého úrazu. Jednou se opět spravoval řetěz ve tvrdicí komoře na ČA2, a když se řetězy stahovaly, smekl se mi pajcr, spadl jsem dolů a praštil jsem se o plech. 10 cm vedle mé hlavy byly pístnice, na které se napínala hydraulika. Pamatuji si, že to bylo v pátek, ale jak jsem se dostal do nemocnice, to nevím. Byl jsem ale převléknutý a vše jsem si v práci sbalil. Pak si vzpomínám jen na nemocnici, kde se mě po rentgenu ptali, jestli vím, co se mi stalo. Když jsem řekl, že ne, nechali si mě tam na pozorování.

Při rekonstrukci výměny kolejnic na jeřábu v zimě chodil člověk nabalený a kolejnice se vyměňovaly za provozu. Udělala se šibenice a vozíkem se přes kladku kolejnice tahaly nahoru. Vyměnila se třeba jedna kolejnice, anebo co se stihlo, když nebyly vagony, a pak se pokračovalo dál.

Pomáhali nám tehdy dva Brňáci z externí firmy. Ač byli placení od hodiny, jen jeden měl státní svářečské papíry. Nechal mě zavařit dva svary a pak už mi dělal jen dohled.

Před výměnou kolejnic se vždycky vypnul Deon (hlavní jistič) vypínač proudu jeřábové dráhy. Jednou se dělala výměna kolejnic a zároveň zastřešení troleje. Jeden Brňák byl dole, ten vypínal proud, druhý byl nahoře. Jeřábník popojel o jedno pole, tam se přivařila konstrukce na mostnici, a když jsem svářel, seděl jsem na vrchní koleji a nohy měl na spodní. Pak se stalo, že pršelo, hodil jsem si přes trolej fólii a pokračovali jsme dál. Dole měl Brňák vypnout elektriku, měl s sebou zapínací kliku, a my jsme byli nahoře v domnění, že je vše v pořádku.

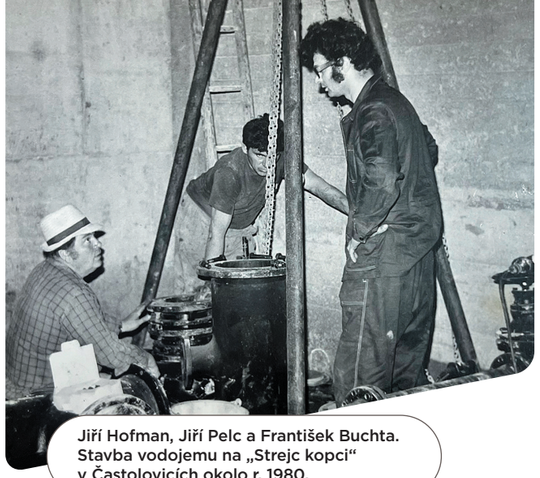

Jiří Hofman, Jiří Pelc a František Buchta. Stavba vodojemu na „Strejc kopci“ v Častolovicích okolo r. 1980.

Přivařil jsem to, pamatuji si, že jsem měl nové boty a nohy dole na troleji. Vylezl jsem ven, druhý Brňák to šel dolů zapnout, ale když byl u schodů, tak jsem ho zarazil, protože jsem viděl druhého, který nebyl dole. Jeřábník se probudil v jeřábu a popojel. Celé jsme to dělali pod proudem!

Pak se tam jako ochrana pro tyto případy namontovaly 3 žárovky, abychom věděli, kdy nejde proud. Nezačali jsme práci, dokud nezhasly. Měli jsme u sebe stále krabici žárovek, protože když odlétla kulička od sváření, často žárovku rozbila.

Jednou jsme opravovali vysokorychlostní ventilátor celou noc. Ráno jsme se konečně dostali do postele a v 10 zase zvonek. Přijeli pro mě, že to opět nefunguje, a musel jsem jet opravovat znovu.

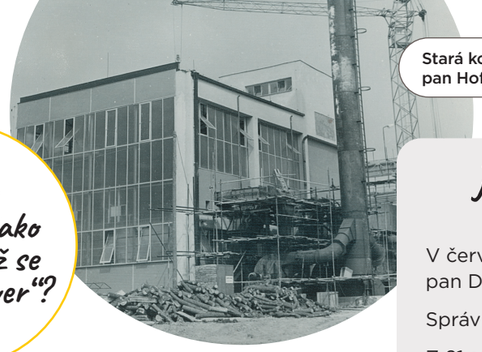

Stará kotelna, kde pan Hofman pracoval.

Co vás napadne jako první, když se řekne „Isover“?

Bývalý zaměstnavatel a dobrý zaměstnavatel, nemohu si stěžovat.

Jak dopadla červnová soutěž?

V červnu jsme se vás ptali na otázku, co pořádal pan Dočkal v zimě za fabrikou.

Správná odpověď zněla: školu smyku.

Z 21 správných odpovědí byla jako výherkyně vylosována **Lenka Horáčková**.

Gratulujeme!

Soutěžní otázka

Kolik peněz převážela autem paní Šťauberová s kolegyní z banky v Hradci Králové do Rychnova nad Kněžnou?

Vaše odpovědi zasílejte pomocí aplikace Jobka do 20. 8. 2026.

Losování ze správných odpovědí proběhne poslední týden v srpnu.

Vylosovaný výherce získá v průběhu září týden obědů podle vlastního výběru v naší jídelně zdarma.

Nápověda v rozhovoru s paní Šťauberovou.

Vydává:
Isover, Saint-Gobain Construction Products CZ a.s.
Určeno pro vnitřní potřeby vydavatele. Neprodejný výtisk.
Vydáno: červenec 2026